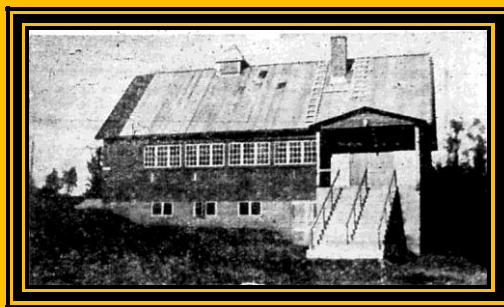

Laukhella bedehus.

Laukhella bedehus ble vigsla søndag 3. juli i samband med finnemisjonens kretsmøte som tok til fredag kveld.

En masse folk var samlet. Res. kap. Tvester foretok vigselen søndag formiddag. Finnemisjonens arbeidere i kretsen samt to arbeidere sørfra deltok. Det blei fest og høgtid over dagen fra først til sist både for stedets folk og de tilreisende.

Det nye bedehuset er et sjeldent vakkert hus. Det står der som et levende vilnesbyrd om hva offervilje og kjærlighet til Guds sak kan makte. Innsamling av midler tok til i 1943. At huset no står ferdig, må vel betraktes som noe av en rekord. Unge og eldre hadde løftet i flokk og ydet mye gratisarbeid heilt fra begynnelsen av. Så er da resultatet også blitt et hus som Laukhella har ære av. Det står der nymalt og vakkert med ung bjørkeskog i bakgrunnen. Den tiltalende fasaden vender mot veggen og sjøen. Det er og så enkelt men smakfullt innreidd med to saler som til sammen kan romme et par hundre mennesker. I kjelleren er det spisesal og kjøkken med rom som hører til.

På festmøtet om ettermiddagen talte skolestyrar Skaaheim. Han hilste først fra prost Høydahl og Lenvik menighet. Prosten hadde komfirmasjon på Bjorelvnes den dagen. Denne hilsen blei nok mottatt i takknemlig glede som viser at kirke og bedehus står side om side, ikke i konkurranse, men i forståelse og heilt fullt samarbeid. Med de store muligheter og oppgaver i Guds rikes arbeid i dag er nettopp dette meire nødvendig enn noen gang.

I tilknytning til 1. kongebok 8. som gir ei gripende beretning om vigslinga av Salomos tempel i Israel, kom taleren inn på at handlinga den gang falt i tre avdelinger: bønn, tale og offer. Måtte bønnen få den breie plassen mellom oss og måtte grunntonen i vår bønn bli den samme som da: at Herren får bøye vårt hjerte til seg så vi blir heilt med ham. Men det veldige offer den gang er en gang for alle brakt ved Jesu soningsdød på Golgata. Derfor kan vi samles i Jesu namn. I dag er det heller ingen skillevegg — intet forheng som det var da. Veggen til nådestolen er åpen og fri for alle og enhver.

En mannskvertett sang så et par vakre sanger.

Fru Wilhelmine Hanssen som har vært den leiende drivkraft i arbeidet med huset ga ei kort oversikt over dette arbeid, og hun takket til slutt folket på Laukhella for all hjelp og forståelse.

Etterpå var det hilsener, fra Troms indremisjonskrets ved sekretær Ellingsen, fra indre sjømannsmisjon ved sekretær Haug og fra Kinaforbundet ved Per Finnseth.

Pr. båt, skøyte, bil, buss og sykkel dro stemnefolket hver til seg om kvelden. Sikkert var det mange som takket Gud for den glilde dagen i det nye og vakre Herrens hus på Laukhella.

A. R.